

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 12Co/4/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8513206755
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8513206755.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Tótha a členov senátu JUDr. Petra Šama a JUDr. Jozef Škraba v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpeného Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, Bratislava, proti žalovanej: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné nám. 13, Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa zo dňa 18. 9. 2014 č.k. 4C/100/2013 - 46, jednohlasne takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok súdu prvého stupňa.

N e p r i z n á v a žalovanej náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Okresný súd Stará Ľubovňa rozsudkom č.k. 4C/100/2013 - 46 žalobu zamietol. Žalovanej náhradu trov konania nepriznal. V odôvodnení rozhodnutia súd uviedol, že návrhom z 27. 9. 2012 sa žalobca domáhal náhrady majetkovej škody 125,- eur a nemajetkovej ujmy 363,27 eur z dôvodu porušenia povinnosti exekučným súdom - Okresným súdom Vranov nad Topľou vo veci 3Er/953/2010, kde žalobca ako oprávnený viedol exekúciu proti povinnému dlžníkovi Z. Z.. Žalobca požiadal o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, o ktorom návrhu nerozhodol súd v zákonnej 15-dňovej lehote. O žiadosti o udelenie poverenia súd rozhodol s omeškaním viac ako 197 dní napriek tomu, že prejednávacia vec nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu. V dôsledku nesprávneho úradného postupu žalobca uplatňuje náhradu majetkovej ujmy, ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch. Majetková škoda vznikla na účelne vynaložených nákladoch na správu pohľadávky, 70,- eur na preplatení výkonov zamestnancov pomocou informačného systému, 40,- eur na udržiavanie a správu informačného systému a ďalších 15,- eur na poštovnom, či na urgovaní a kontrole stavu exekučného konania. Pri výške nemajetkovej ujmy žalobca poukazuje na porušenie práva prerokovať vec bez zbytočných prietahov zaručených čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a na právo na prejednanie veci v primeranom čase, zaručenom čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Prietahy v súdnom konaní boli nezákonným zásahom do práv a právom chránených záujmov žalobcu, pričom neskorým určením procedúry zmeny súdneho exekútora exekučným súdom nastalo riziko zániku povinného, riziko zmarenia účelu konania pre stratu kontaktu s povinným a riziko insolvenencie povinného. U riadiacich členov orgánov spoločnosti a majiteľov nastal pocit frustrácie, úzkosti, nespravodlivosti, neistoty a nedôvery v právo a rovnosť spoločnosti a tiež došlo k zániku plánovaných podnikateľských aktivít žalobcu, stratu zisku z realizovaného obchodu, čo vyvolalo hospodársku stratu, ako aj nezákonným zásahom ovplyvnila ďalšie podnikateľské postupy žalobcu a spôsobila neistotu v plánovaní ďalších rozhodnutí, ktoré mohol prijať. Ústavný súd SR judikoval, že pri prietahoch v dĺžke viac ako 1 rok je primeraná sankcia 660,- eur, preto pri bezdôvodnej nečinnosti viac ako 197 dní je primeraná náhrada nemajetkovej ujmy 363,27 eur.

Žalovaná so žalobou nesúhlasila. Zo žaloby nie je zrejmé, z akého titulu sa domáha náhrady škody, či z titulu nesprávneho úradného postupu z dôvodov prieťahov alebo z dôvodov nerozhodnutia v zákonom stanovenej lehote. Žalovanej dňa 23. 4. 2012 boli doručené prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, pričom už dňa 27. 9. 2012 boli podávané žaloby na súd, teda ešte pred uplynutím 6-mesačnej lehoty na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody. Žalobca neposkytol súčinnosť pri predbežnom prerokovaní nároku a tým zmaril akékoľvek možnosti predbežného prerokovania nároku na náhradu škody na príslušnom orgáne.

Z § 44 ods. 2 Exekučného poriadku č. 233/1995 Z.z. vyplýva, že lehota 15 dní sa nevzťahuje na vydanie rozhodnutia v podobe zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia. 15-dňová lehota sa týka prípadov, keď súd poverí exekútora vykonaním exekúcie na základe exekučného titulu. Ak ho súd nepoverí, 15-dňová lehota neplatí. Samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty neznamená automaticky prieťahy v konaní. Skúmanie vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku si vyžaduje osobitnú právnu úvahu, najmä s ohľadom na to, že tieto sa týkajú právnych vzťahov podliehajúcich režimu spotrebiteľských zmlúv.

Pri posudzovaní nároku z existencie prieťahov s poukazom na § 9 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z.z. (Zákon o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci) a pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, pri nečinnosti pri výkone verejnej moci a zbytočných prieťahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenie sťažnosti na prieťahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prieťahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní a pod. Žalobca nepreukázal vznik nároku, ani výšku škody. Skutočnú škodu je potrebné dokázať listinami, resp. skutočnosťami. Žalobca nepreukázal príčinnú súvislosť ako ďalší predpoklad na vznik zodpovednosti za škodu. Nesprávne vychádzal z požadovanej sumy 660,- eur za prieťahy v konaní priznaných nálezom ústavného súdu, pričom je potrebné prihliadať na výšku nemajetkovej ujmy, na osobu poškodeného, závažnosť vzniknutej ujmy, pričom náhradu škody si uplatňuje spoločnosť - právnická osoba, ktorá v konaní žiadnym spôsobom nepreukázala zánik podnikateľských plánov a aktivít, resp. nepreukázala ako situácia ovplyvnila jej podnikateľské aktivity.

Z vykonaného dokazovania súd mal preukázané, že na Okresnom súde Vranov nad Topľou bola vedená exekúcia žalobcu ako oprávneného pod sp. zn. 3Er/953/2010. Exekúcia bola vedená na základe rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu, pričom exekučný súd dňa 7. 1. 2011 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 8. 2. 2011. Omeškanie v trvaní 197 dní tvrdené žalobcom sa nezakladá na pravde.

Súd nárok žalobcu posudzoval podľa § 3 ods. 1 zák.č. 514/2003 Z.z., kde štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci, nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom. Podľa § 4 ods. 1 písm. a) zákona koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti SR, ak škoda vznikla v dôsledku rozhodnutia vydaného súdom alebo škoda bola spôsobená nesprávnym úradným postupom súdu. Podľa § 9 ods. 1 a ods. 2 zák. č. 514/2003 Z.z. štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje porušenie povinnosti orgánov verejnej moci, urobiť úrok alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánov verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prieťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym postupom má ten, komu bola takýmto postupom spôsobená škoda. Podľa § 17 ods. 1, 2 zák. č. 514/2003 Z.z. uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. V prípade, ak samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa nemajetková ujma v peňazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Žalobca sa v konaní domáhal náhrady škody a nemajetkovej ujmy v dôsledku porušenia povinnosti exekučným súdom - Okresným súdom Vranov nad Topľou v exekučnom konaní sp. zn. 3Er/953/2010. Keď žalovaná vzniesla námietku premlčania, tak okresný súd na túto námietku neprihliadol. Žalobca uplatňuje právo na náhradu škody, kde žalobca nepreukázal splnenie všetkých predpokladov zodpovednostného právneho vzťahu. Súd má za to, že nemožno všeobecne rozhodnutie súdu po zákonom stanovenej lehote posudzovať bez ďalšieho ako nesprávny úradný postup. Pri posudzovaní

návrhu na vykonanie exekúcie na podklade exekučného titulu - rozhodcovského rozsudku sa javí 15-dňová lehota na vydanie poverenia výraznou prekážkou pre objektívne posúdenie zákonnosti exekúcie. Navyiac na samotnej dikcii § 44 ods. 2 Exekučného poriadku účinného ku dňu podania žiadosti o vydanie poverenia nevyplýva, že lehota 15 dní sa nevzťahuje na vydanie rozhodnutia v prípade, ak exekučným titulom je rozhodcovský rozsudok. Súd nemal preukázané, aby žalobca podal v exekučnom konaní sťažnosť na prieťahy v konaní. Čo sa týka druhého predpokladu zodpovednosti štátu za škodu, tu existenciu majetkovej škody nebola žalobcom v konaní nijak preukázaná. Žalobca v konaní nepredložil a neoznačil žiaden dôkaz preukazujúci vznik majetkovej škody, pričom škodu vyčíslil paušálne za pracovné výkony zamestnancov informačného systému. Žalobca predložil súdu znalecký posudok č. 1/2014, kde mala byť vyčíslená škoda, pričom znalec vychádzal z podkladov poskytnutých zadávateľom - žalobcom. Znalecký ústav sa v posudku zaoberal len výškou škody a vôbec sa nezaoberal skutočnosťou, či žalobcovi táto škoda či majetková i nemajetková ujma vznikla. Preto okresný súd vo svojom rozhodnutí na znalecký posudok žalobcu neprihliadol.

Nedodržanie zákonnej lehoty automaticky nepredpokladá nárok na náhradu nemajetkovej ujmy. Aj tu musí žalobca preukázať výšku nemajetkovej ujmy, kde platí zásada kontradiktórnosti a potreba uniesť dôkazné bremeno. Podľa žalobcu malo dôjsť k ovplyvneniu podnikateľských aktivít žalobcu, pričom žalobca nijak nekonkretizoval a preukázal takéto ovplyvnenie nesprávnym úradným postupom. Nemajetková ujma nezávisí automaticky len od konštatovania nedodržania zákonnej lehoty, ale aj od okolností jednotlivého prípadu. Ďalej sa poukazuje na Nález Ústavného súdu SR vo veci II.ÚS 545/2010, kde exekučný súd je oprávnený a povinný skúmať zákonnosť exekučného titulu v ktoromkoľvek štádiu konania. Žalobca nepreukázal nielen vznik majetkovej škody, ale ani vznik nemajetkovej ujmy na jeho strane. Nebolo preukázané, že exekučný súd urobil nesprávne úradné postupy zavinujúce zbytočné prieťahy, preto súd žalobu zamietol.

O trovách konania účastníkov bolo rozhodnuté podľa § 142 ods. 1 O.s.p.. Neúspešný žalobca nemá právo na náhradu trov konania. Úspešná žalovaná si náhradu trov konania nežiada, preto úspešnej žalovanej nebola priznaná náhrada trov konania.

Proti rozsudku okresného súdu dal odvolanie žalobca a žiadal rozsudok zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konania. Súd rozhodol v merite veci na základe inšpirácie novou právnou úpravou obsiahnutou v § 9 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z.z. Nie je možné, aby súd interpretoval hmotné právo platné v čase vzniku právnej skutočnosti a založenie zodpovednostného právneho vzťahu pomocou hmotného práva, ktoré sa stalo súčasťou právneho poriadku až po vzniku právnej skutočnosti a po tom, či už došlo k založeniu zodpovednostného právneho vzťahu. Súd vôbec nevysvetlil, prečo zastáva názor, že účastníkom nevznikol stav právnej neistoty. Právna neistota existuje vždy do času, kým nedôjde ku konečnému rozhodnutiu. Zákonodarca vytvoril legitímnu sféru tolerancie trvania právnej neistoty určením zákonnej lehoty. Exekučný súd však ignoroval túto legitímnu sféru, na čo zo zákona nemal oprávnenie a posunul trvanie právnej neistoty do času, ktorý je z hľadiska ochrany základného práva na spravodlivý súdny proces neakceptovateľný.

Súdu neprislúcha polemizovať o vhodnosti limitácie dĺžky konania zákonnými lehotami. Súd má aplikovať platné právo a akékoľvek úvahy de lege ferenda sú neprípustným súdnym aktivizmom, na ktorom nemožno založiť meritórne rozhodnutie. Strasburský súd opakovane uviedol, že zodpovednosť štátu za prieťahy v konaní vzniká aj vtedy, ak súdy konajú náležite, ale dĺžka konania je ovplyvnená mimosúdnymi faktormi, napr. nárastom ekonomickej trestnej činnosti, rozsahom nevybavenej súdnej agendy a pod.

Žalobca v konaní doložil znalecký posudok č. 1/2014 vypracovaný Znaleckým ústavom Ekonomickej univerzity Bratislava. Súd nevykonával dokazovanie oboznámením sa so znaleckým posudkom.

Žalobca namieta to, že súd nevyhovел návrhu na prerušenie konania z dôvodov položenia prejudiciálnych otázok Ústavnému súdu SR.

Žalovaná sa k odvolaniu nevyjadřila.

Krajský súd prejednal vec v medziach, ktorých sa odvolateľ domáhal preskúmania napadnutého rozhodnutia a zistil, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je potrebné potvrdiť ako vecne správne. Odvolací

súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia (§ 219 ods. 2 O.s.p. a k tomu dodáva:

Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku č. 233/1995 Z.z. súd skúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. Ak súd zistí rozpor žiadosti, návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Exekučný súd z úradnej pomoci podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku má právo skúmať žiadosť o udelenie poverenia, čo limituje 15-dňovou lehotou na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pri bezchybnom návrhu. Ak exekučný súd z úradnej moci je oprávnený preskúmať žiadosti o udelenie poverenia, tak lehota 15 dní vždy platí len pre prípady vyhovieť návrhu a poverenia súdneho exekútora vykonaním exekúcie. Exekučný poriadok neuvádza žiadnu lehotu na vydanie rozhodnutia o zamietnutí žiadosti na udelenie poverenia. 15-dňová lehota nie je stanovená pre prípad, ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu na vykonanie exekúcie so zákonom. Potom nedodržanie 15-dňovej lehoty na vydania rozhodnutia o nevyhovieť návrhu súdneho exekútora na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie nebolo porušením práva oprávneného. Pre prípad neudelenia poverenia na vykonanie exekúcie nie je zákonom- Exekučným poriadkom stanovená lehota, aj keď sa žalobca domnieva, že aj v takomto prípade by mala platiť 15-dňová lehota na vydanie rozhodnutia o zamietnutí návrhu na udelenie poverenia.

Lehota na zamietnutie žiadosti na udelenie poverenia z Exekučného poriadku nevyplýva. Nemohlo dôjsť k porušeniu práva žalobcu na vydanie rozhodnutia - urobenie úkonu v zákonom stanovenej lehote. Nie je možné konštatovať nesprávny úradný postup podľa § 9 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z.. Ust. § 9 ods. 4 zák. č. 514/2003 Z.z. udelil právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom tomu, komu bola takýmto postupom spôsobená škoda. Keď takáto podmienka nároku na náhradu škody nie je osvedčená žalobcom, keď sa nedá konštatovať nesprávny úradný postup, potom rozhodnutie okresného súdu je správne, pokiaľ žalobu zamietol.

V exekučnej veci 3Er/953/2010 exekučný súd žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého zamietol, ďalším uznesením exekúciu zastavil. Rozhodnutia sú právoplatné.

Štát má zodpovednosť za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom len v prípade, keď sa takýto nesprávny úradný postup preukáže. Ak neexistuje v Exekučnom poriadku lehota na vydanie rozhodnutia o neudelení poverenia súdnemu exekútorovi, nemôže sa žalobca domáhať náhrady škody, ak nedošlo k porušeniu právnej povinnosti súdom.

Odvolací súd prisvedčuje názoru žalovanej, že nie sú splnené podmienky na vyvodenie zodpovednosti za nesprávny úradný postup zadefinovaný v § 9 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z., ak nebolo nekonštatované porušenie práva žalobcu v dôsledku prieťahu v súdnom konaní, o čom je oprávnený rozhodnúť súd. Neexistuje rozhodnutie Ústavného súdu SR, či konštatovanie prieťahov v súdnom konaní predsedom okresného súdu. Novela § 9 zák. č. 514/2003 Z.z. len bližšie zadefinovala podmienky pre konštatovanie prieťahov v súdnom konaní ako predpokladu na uplatnenie nároku na náhradu škody z nesprávneho úradného postupu. Ak kompetentný orgán nezistil nesprávny úradný postup, potom nie je možné vyvodiť zodpovednosť z nesprávneho úradného postupu aj vo forme náhrady škody.

Žalobca v konaní uplatňuje právo na náhradu škody, kde škodu predstavujú náklady na evidovanie pohľadávky žalobcom. Okresný súd správne konštatoval, že nestačí samotné tvrdenie žalobcu o tom, že mu vznikli náklady, ktoré vyčíslil bez predloženia dôkazov o vynaložení nákladov. Navyiac sa jedná o administratívne náklady, ktoré má žalobca zo správy pohľadávky a nemôže byť uplatnená ako náhrada škody pre porušenie povinnosti súdu v exekučnom konaní. Tieto administratívne náklady tak či tak nemôžu byť predmetom exekučného konania, pretože predmetom súdneho rozhodnutia je vždy pohľadávky prisúdená titulom, nie dodatočné náklady žalobcu zo správy tejto pohľadávky. Žalobca uplatňuje nemajetkovú ujmu, pri ktorej nepreukázal, že žalobcovi v dôsledku nesprávneho úradného postupu došlo k ohrozeniu legitímnych očakávaní, k ohrozeniu jeho podnikateľských aktivít, stratu dôvery vedenia spoločnosti v súdnictvo. Ide len o hypotetické uvažovanie žalobcu bez preukázania konkrétneho zásahu do sféry žalobcu. Odvolací súd nevidí dôvod na priznanie náhrady škody či priznanie nemajetkovej ujmy na základe aplikácie Nálezu Ústavného súdu SR o priznaní finančného zadosťučinenia za prieťahy v súdnom konaní a navyiac, keď exekúcia bola vyhlásená za neprípustnú.

Exekučný súd v konaní konštatoval neprijateľnú zmluvnú podmienku, a to rozhodcovskú doložku, preto žalobca ako oprávnený nemal titul na vedenie exekúcie proti povinnému.

Navrhovateľ v konaní poukazuje na znalecký posudok č. 1/2014, ktorý súd môže považovať len ako ďalší z dôkazov predkladaných žalobcom v konaní, pričom údaje z tohto znaleckého posudku nie sú verifikovateľné, kde znalec vychádzal výlučne z údajov poskytnutých navrhovateľom. Znalecký posudok je aj tak bez významu vzhľadom na to, že sám navrhovateľ si zapríčinil neúspech v exekučnom konaní, ak viedol exekúciu na základe nevykonateľného titulu, a to rozhodcovského rozsudku vydaného rozhodcovským súdom bez platnej rozhodcovskej doložky. Uplatnená náhrada škody vyjadruje len paušálne náklady, aj keď podložené tzv. znaleckým posudkom, pričom sa vykazujú náklady akejkoľvek administratívnej činnosti, ale nie priamo ku konkrétnemu nároku zo sporu. Nároky na náhradu škody sú skôr hypotetické, pretože vymedzujú všeobecné náklady správy pohľadávky u žalobcu, bez konkrétneho určenia, pričom výška škody v súvislosti s jednotlivými prípadmi porušenia povinnosti exekučného súdu má predstavovať konkrétnu náhradu materiálnej ujmy u žalobcu. Žalobca nepreukázal príčinnú súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom, zatiaľ neosvedčeným, a vznikom konkrétnej škody.

Čo sa týka nemajetkovej ujmy, žalobca nepreukázal vznik nemajetkovej ujmy v súvislosti s porušením práva, že samotné konštatovanie porušenia práva nebude dostatočným zadosťučinením. Výška nemajetkovej ujmy v konkrétnom prípade nie je žalobcom nijak preukázaná, najmä tvrdenému postihu žalobcu nesprávnym úradným postupom, čo sa malo prejaviť aj v strate dôvery žalobcu v spravodlivosť. Z hľadiska morálnych aspektov z porušenia práva žalobcu, sám žalobca vymáha pohľadávku, ktorá je pochybná. Preto nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch je pochybným. Odvolací súd potvrdzuje rozhodnutie súdu prvého stupňa ako vecne správne v celom rozsahu.

Ak žalobca poukazuje na retroaktivitu pri použití § 9 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z.z., tak odvolací súd konštatuje, že ide o nepriamu retroaktivitu, pretože v ods. 1 je vymedzený nesprávny úradný postup a ods. 2, ktorý je účinný od 1. 1. 2013, len bližšie definuje posudzovanie nesprávneho úradného postupu súdom, ktorého dôsledkom sú sťažnosti na prietahy, prípadne disciplinárne konanie, ktoré konštatoval Ústavný súd SR. Keďže neexistuje žiadne rozhodnutie týkajúce sa sťažnosti na prietahy v konaní vo veciach, ktoré sú predmetom nároku žalobcu, nie je možné konštatovať nesprávny úradný postup, ktorý je podmienkou na uplatnenie nároku na náhradu škody, či nemajetkovej ujmy. Ust. § 9 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z.z. len bližšie rieši otázku posúdenia nesprávneho úradného postupu, ale definovanie nesprávneho úradného postupu je stále uvedené v § 9 ods. 1 zákona účinného aj pred 1. 1. 2013. Aj táto námietka žalobcu v odvolaní nie je dôvodná. Preto odvolací súd nevidí dôvod na zrušenie rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Odvolací súd potvrdzuje rozhodnutie súdu prvého stupňa aj vo výroku o náhrade trov konania. Ak žalobca nebol úspešný v konaní podľa § 142 ods. 1 O.s.p., nemá právo na náhradu trov konania. Neúspešná žalovaná si náhradu trov konania nežiadala, preto okresný súd mohol rozhodnúť tak, že nepriznal úspešnej žalovanej náhradu trov prvostupňového konania.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p.. Neúspešný žalobca nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania. Žalovaná v odvolacom konaní trovy nežiadala, preto úspešnej žalovanej nebola priznaná náhrada trov odvolacieho konania.

Žalobca v konaní vytýka neprerušenie súdneho konania pre polozenie prejudiciálnej otázky. V súdnom spise sa nenachádza návrh na prerušenie konania, preto o neexistujúcom návrhu žalobcu nemohol rozhodovať ani okresný súd. Odvolací súd nevidí porušenie práva žalobcu v tom, že okresný súd neprerušil vec do doby rozhodnutia o prejudiciálnej otázke.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomu rozsudku nie je odvolanie prípustné.